

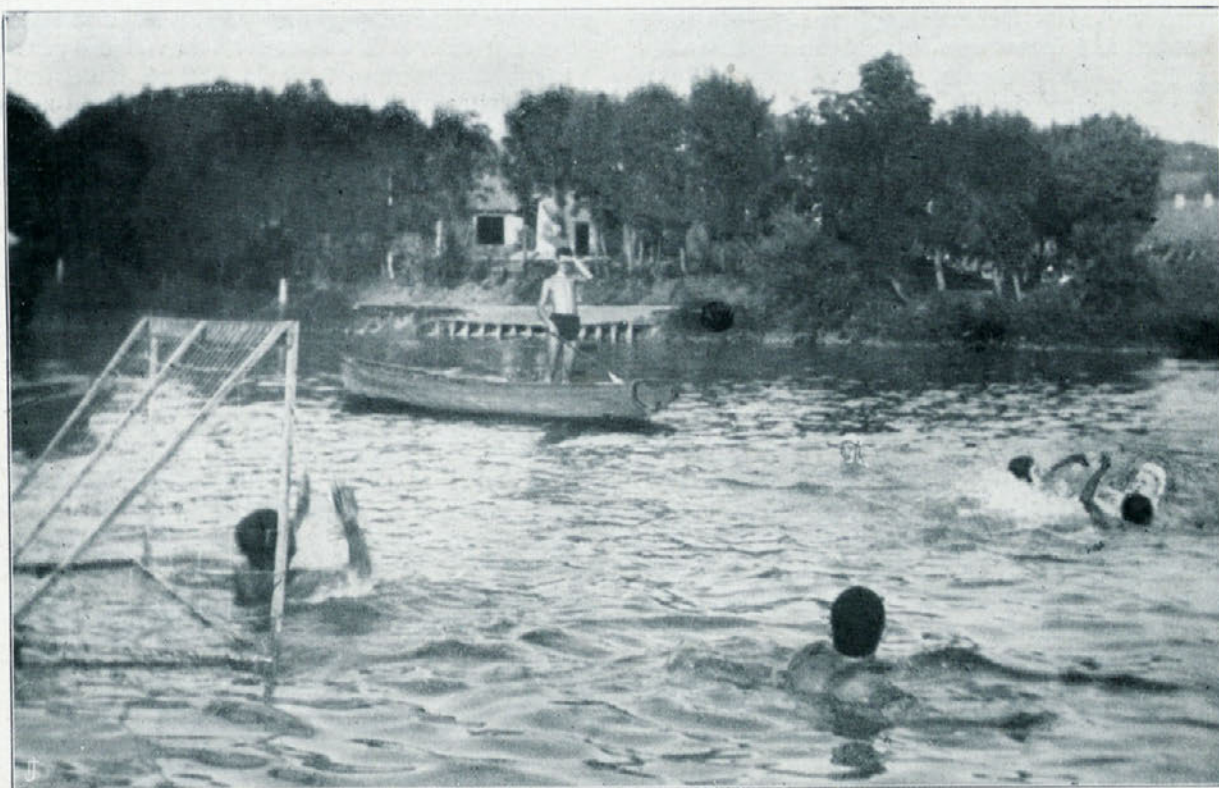
L. S.:

Spartanski zakoni.

V Nemčiji se izdeluje sedaj posebno važen zakonski načrt o telesni vzgoji državljanov, ki se glasi približno tako-le:

Splošna dolžnost državljanov obojega spola je, ohraniti si pctom sistematičnih telesnih vaj zdravje in delazmožnost. Država naj izvede to dolžnost od šolskoobvezne starosti pa do polnoletnosti. V dobi šolske obveznosti se poučuje v šolah, v poznejši dobi v takozvanih telovadnih nadaljevalnih tečajih, v ka-

določila bodo skrbela za redno izvrševanje te nove državljanske dolžnosti. Delne ali trajne oprostitev iz poklicnih ali zdravstvenih ozirov more izstavljeti le državna pokrajinska oblast. Pri ženskem spolu prestane dolžnost z dnem omožitve. Država podpira izvršitev z zgradbo primernih vežbališč, z zavarovanjem proti event. nezgodam in z gnotno podporo šolskim zavodom, nadaljevalnim tečajem in telovadnim društvom.

Waterpolo (trening) v Ljubljanskem Sportnem klubu.

kem telovadnem društvu, ozir, v državnih telovadnih tečajih. Ta dolžnost naj se ne prepusti vsakemu posamezniku v poljubno izvedbo, ker je že dokazano, da spozna večina šele tedaj ogromno važnost in pomen telesne vzgoje, ko je že prepozno in ko so mišice že nezmožne za nadaljnje vežbe. Razmišlja naj se tudi o obligatnem pouku v plavanju. Posebna

Ta načrt je izdelan gotovo preudarno in premišljeno. Nihče mu ne more odrekati pomena in važnosti. Zdel se bo morda komu pretiran, kar pa po temeljitem premišljevanju ni. Jasno mora biti vsakomur, da je zdravje zaklad vsega naroda, telesna sposobnost in delazmožnost državljanov pa bazira edinole na zdravju, ki bo pomagalo državi in narodu

preko vseh čeri težkih življenjskih razmer. Telesna in duševna odpornost je sedaj geslo Nemčije in to geslo je rodilo tudi spartanske zakone.

Ta telesna in duševna odpornost ni gotovo nič manj potrebna ostalim državam. Doraščajoča generacija je up vsake države in tej bodoči generaciji bodi posvečena vsa skrb. Napovedan je s tem tudi boj ještiki, kostnim in drugim boleznim, ki ogrožajo naše ljudsko zdravje. Vojaška obvezna dolžnost in vojaška telesna vzgoja, ki se jo smatra za neprijetno, primorano, je našemu ljudskemu zdravju le v korist. Prihodnja leta naj bodo posvečena naši mladini. Ne nasprotujte, temveč podpirajte nas! Dajte otrokom igrišča, odrasli mladini vežbališča in sportne prostore, podpirajte gmotno in moralno telovadne organizacije, predvsem pa opustite razne zastarele predsodke, zlasti o ženskem sportu! Cilj nam bodi krepak narod in res zdrava ljudska sila, neupognjena in neizčrpna; ta cilj se da doseči le s sistematičnimi telesnimi vajami, ki bodo odmerjene vsakemu posamezniku in njegovi sposobnosti in konstituciji.

Obligatna telovadba v ljudskih in srednjih šolah nikakor ne zadostuje. Vpelje naj se na univerze in ostale visoke šole in tudi naša akademska omladina naj premišljuje o tem. Inicijativa bi pač morala priti z njene strani. Ali mora res nasvet razsodnih učenjakov postati zakon, da se ga smatra upoštevanja vrednega?

Dodal sem ta komentar zakonskemu načrtu, dasi bi bil morda nepotreben. Pristrčno pozdravljamo gibanje v vrstah merodajnih faktorjev, ki nam je pokazalo zopet nekaj napredka in spoznanja. Mi Jugoslovani imamo čile telovadne in sportne organizacije, a vendar še veliko premalo. Zato bi nam "bili podobni spartanski zakoni dobrodošli in stvar naših merodajnih faktorjev je sedaj, ako se bodo naše želje uresničile. Gospoda, tu imate pred seboj res narodno delo, nesebično, ki pa bo narodu in državi v korist. Na delo tedaj!

L. S.:

Nekaj o najnovejši panogi sporta.

Iz Nemčije, osobito iz Berlina, prihajajo v zadnjem času poročila o gojenju najnovejše sportne panoge, streljanja z lokom. Nemci in zlasti še Prekomorci (Amerika, Anglija) stremijo za tem, da otmo to prastaro umetnost pozabljenju. Disk, kopje in sedaj pride na vrsto tudi lok.

Gotovo bo vsakomur znano, kako velevažno vlogo je zavzemal lok v antični dobi. Bil je sigurno in silno orožje. Homer nam predstavlja v svoji Ilijadi in Odiseji več izbornih lokostrelcev, Apola, Odiseja, a nič manj spretnega lokostrelca-gobavca na otoku Tenedos. Tudi v naši literaturi najdemo sledove one spretnosti v streljanju z lokom, ki je mi mehkužni potomci ne bomo nikdar več dosegli. Naš pisatelj Finžgar nam pokazuje v svojem romanu »Pod svobodnim solncem« dva krasna tipa, Slovena Iztoka, čigar puščica podere bizantinskega poveljnika-tirana, zmagovalca v loku v bizantinski areni, kjer podere njegova edina puščica frfotajočega kragulja v hitrem diru konja, in končno enakega mojstra bizantinca Azbada. Velik del armade starega veka je bil oboro-

žen z lokom in zgodovina nam ve povedati mnogo o teh bojih. Krasen primer pa imamo na Kitajskem, kjer je bil odpravljen lok v armadi pred kratkim in je veljal do tedaj pri častniških izpitih kakor obližaten predmet. Šele cesarski ukaz prošlega leta mu je odvzel lastnost vojaškega orožja v armadi. Pa tudi v Evropi je bil l. 1814. del ruskih Baškurov pri sloviti bitki pri Lipskem še z loki oborožen.

Na kontinentu je našla ta sportna panoga le malo odziva. Večje število pristašev zaznamuje pa v Ameriki in Angliji. V Belgiji, Franciji in Švici je nekaj društev, ki goje lokostrelno umetnost večinoma iz tradicionalnih razlogov, te narodne vojne umetnosti, kar je gotovo pohvale vredno. Šele v najnovejšem času se je zainteresirala nemška inteligenca za to sportno panogo, ki ima, kakor bomo videli, gotovo tudi svoje vrline. Najživahnejši propagator lokostrelske umetnosti v Nemčiji je znani profesor dr. R. du Bois-Reymond, ki je pred kratkim priredil v stadionu v Grunewaldu nastop v streljanju z lokom, in to z lepim uspehom. Gotovo bi ta panoga dobila v Nemčiji kmalu trdna tla in se polagoma razširila na ostale države našega kontinenta.

Etnolog Feliks von Luschan je dolgo raziskoval ustroj antičnega loka in prišel do zaključka, da je bilo to delo naravnost umetnina, ki je potrebovala dela nekaterih let, posebno loki večje dovršenosti. Lok, ki se je ohranil iz 7. stoletja pred Kr., sestoji iz treh lesenih paličic, treh roženih plošč in iz dveh plasti neke kitne zmesi. Moderni lok je bolj priprostejši ustroja in gotovo ne doseže kvalitete antičnih lokov. Ravna, gladka palica, ki je vkrivljena le s pomočjo tetive. Dolžina loka zavisi od osebe, ki ga uporablja, navadno 1.50 do 1.80 m. Tudi dolžina puščic variira, za dame 63.5 do 67.3 cm, za gospode 71.6 do 77 cm. Lesni material je najboljši iz lesa Hickory Wabasha in drugih vrst italijanskega in španskega drevja. Za navadne loke je dober tudi les limonovih debel in takozvani Lancewood - les. Puščice pa so iz močnega bambusa in smrekovega lesa. Nemčija izdeluje loke po še precej visokih cenah od 100 do 200 mark.

Za tarčo služi močna gladka deska z vrisanimi krogi. Strelja se na poljubno razdaljo, ki zavisi tudi od kakovosti loka. V Nemčiji se uporablja razdalja 50 metrov, v Angliji in Ameriki tudi do 100 yardov (91.4 m).

Uspehi sedanjih modernih lokostrelcev gotovo ne dosežajo nekdanjih antičnih, kar je seveda razumljivo. Nekdaj je bilo streljanje z lokom gojeno izza mladih nog. Pastir na paši si je naredil svoj lok in se uril z njim na paši. Plemiča, ki bi ne bil izurjen v loku, nisi našel. Lok je bil v začetku edino res silno orožje in pozneje jedro in moč vsake armade. Tudi kvaliteta modernih lokov daleč zaostaja za antičnimi. Uspehi tako v kopju kakor v loku bodo vedno zastajali za nekdanjimi. Ne ostane nam pač nič drugega, kakor spoprijazniti se s to mislijo.

Glavno vrline pa ima lok v tem, da uri in vežba oko in roko, kar bo gotovo izenačilo brutalno fizično silo, ki se uporablja pri mnogih ostalih panogah sporta. Strelja se samo na prostem, zahteva tedaj gibanje v svežem zraku.

Na vsak način bi bila ta panoga zelo priporočljiva, posebno še sportnikom v »boljših« letih, ki so postali za ostale panoge manj ali celo popolnoma nezmožni, in za dame, ki bodo našle tu zopet torišče svojega sportnega delovanja, kateremu gotovo ne bodo toliko nasprotovali, kakor v ostalih panogah.

Boginja Diana je postala v Nemčiji ideal vseh modernih lokostrelk.

Lahka atletika je zopet obogatela za eno panogo. Nadejamo se, da bo to pripomoglo k razširjenju lahke atletike sploh. Saj dela to danes še večini naših klubov največ preglavic. Provincialni klubi jo le malo ali prav nič ne goje, dasi je podlaga vsemu sportu. Zato mislim, bi morale sportne instance vplivati na podrejene klube in jih vzbuditi iz one letargije, v kateri izgubljajo klubi vse svoje moči, trlijo brezmišlno in brez vsakega sistema svoje fizične talente v brezbriznih in brezskrbnih igrah. Zato naj ne ostane osamljen klic: na delo, izvajajte ga!

R. P.:

Na Triglavu.

Na kranjskem kolodvoru smo pričakovali jutranjega vlaka, ki je imel pripeljati iz Ljubljane naše turiste, kakor je bilo dogovorjeno pred nekaj tedni. Bilo je krasno jutro, dočim je prejšnji večer kazalo še zelo slabo. Med pričakovanjem smo ugibali, ali bodo prišli vsi, kakor so obljubili — in prepričan sem bil, da gospodične Mici ne bo... Še stavljal sem, da je ne bo, ker nič kaj rada besede ne drži — pa vendar je prišla. Prav, stav sem izgubil, pa sem bil le vesel... Vlak je oddrdral, žena je ostala doma, ker ne more na tako visoke gore kot je Triglav, in v Mojstrani smo izstopili. Bila je to precej čedna družba.

glavu. Tudi »gojzarce« iz debele in trde svinjine, ki si jih je nalašč za današnjo turo kupila, je nosila seboj — seveda v nahrbtniku — do Aljaževega doma in potem zopet nazaj... Tretja v družbi je bila nekoliko starejša, dobro rejena gospodična Julka, ki je z največjo težavo prisopihala do Aljaževega doma, dobra duša, prijetna v družbi, ki pa ima to navado, da gore rajši gleda od spodaj nego bi šla gori, držeč se starega pregovora: »Gora ni nora, ampak tisti je nor, ki gre gor!« Četrta med junaškimi turisti je bil dolgokraki Vito, petošolec, odličnjak, vse, kar hočeš, samo turist ne. Opremil se je, kot da gre na izprehod v Tivoli ali kvečjemu na Golovec. Ni bil še na Triglavu, pa menda tudi še dolgo ne bo — ali vendar pozna natančno vse njegove lepote in muhe. Peta med bratci in sestricami je bila živahna absolventka trgovske šole, ki je bila videti sicer poğumna in ki bi bila tudi rada šla na vrh Triglava, ko bi se ne bilo treba tako »martrati«... Opremljena pa je bila tudi ona prej za ples nego za visoke gore. Zadnja in najmlajša med njimi je bila moja hčerka, ki pa je tudi še malo preslabotna za tako naporno in deloma nevarno pot. Tako sem bil takoj na jasnem, da od te družbe ne bo nobeden prišel dalje kot do Aljaževega doma in da si bom moral poiskati kakega drugega tovariša, če bom hotel, da ne bom hodil sam. In res sem se hitro seznanil z nekim gospodom iz Ljubljane, ki je imel isto pot kot jaz in katerega je do gori omenjene kočje spremljal debel gospod s svojim malim sinčkom...

Prvič smo se ustavili pri krasnem Peričniku. Gospod nadupravitelj in gospodična Julka sta ostala

Pogled na Triglav.

Vedno veseli, gladko obriti gospod nadupravitelj — žena mu je iz istega vzroka tudi ostala doma kot moja — veleturist v nižavah in bolj prijatelj hišic in koč, kjer se kaj dobrega dobi, kot visokih in skalnatih gorá... Sloka gospodična Mici, ki se je opremila prav po turistovski; celo hlače si je dala napraviti, ker letos je hotela biti na vsak način na Tri-

spodaj, vsi drugi pa smo hiteli v breg, da si ogledamo slap od bliže. Tik pod slapom je na prijetnem prostorčku postavljena čedna utica, kjer se lahko okrepčajo lačni in žejni — ako imajo kaj s seboj — in kjer najdejo potniki skromno zatočišče ob slabem vremenu. Tu se nismo zamudili dolgo. Hiteli smo po lepi poti mimo izbornega studenčka naprej in dospeli

okoli ene popoldne do Aljaževega doma. Pot sama na sebi ni težavna, pa tudi ne ravno interesantna, ker ne nudi nobenega razgleda, vendar pa vzbujajo takoj v začetku akvadukt, pozneje slap Peričnik in bolj proti koncu steza visoko nad strugo Bistrice pod divnimi galerijami kakor tudi strme stene gorskih velikanov v ozadju popotnikovo pozornost.

Vsa moja poprej popisana družba je ostala pri starem, sključenem oglarju, ki je kuhal dve kopi malo nižje od gorskega hotela. Na prikladnem prostoru so napravili ogenj, da si skuhamo čaj, jaz pa sem šel naprej in našel v hotelu še dva turista, ki sta tudi hotela še tisto popoldne na Triglav in ki sta prosila, če se smeta pridružiti nama. Sedaj smo bili že štirje, in domenili smo se, da ob treh odrinemo naprej. Pri sosednji mizi sem zagledal svojega starega znanca, ki je bil tudi namenjen na Triglav; vedel pa sem takoj, da ne bo danes nič, ker je pridno tarokiral z dvema tovarišema in sedel pri polnem litru vina...

sem rekel in šli smo brezskrbno naprej, kot da gremo na izprehod v Tivoli. Naši prijatelji so šli tudi nekoliko naprej od kočice po stezi ob strugi in gledali ter vzklikali za nami in mahali z robci, kadar smo se pokazali na robovih, dokler nismo slednjič izginili za skalovjem. Tomiškova pot je na nekaterih krajih res malo težavna in potnik mora biti precej previden, nikakor pa ni tako huda in nevarna kot je razvpita. Gospod iz Ljubljane je malo zaostal, ker ima menda srčno napako — ali pa smo mi hodili malo prehitro, vendar pa smo bili vsi mnenja, da je sicer malo bolj počasen, toda siguren turist. V treh urah smo imeli za sabo divje-romantično pot in ustavili smo se pri studenčku, ki žubori izpod ogromne skale in ki sem se ga tako razveselil. Ker smo videli, da še ni ravno pozno, smo se odločili, da ne ostanemo čez noč v Staničevi (prej Dežmanovi) koči, kot smo prvotno nameravali. V najboljšem razpoloženju smo hiteli preko skalnega polja naprej in dospeli do večera

Pogled na Triglav.

Ko sem se malo okrepčal, sem skočil za trenutek tja doli do oglarja, kjer je družbo zabaval in kratkočasil dovtipni gospod nadupravitelj. Vsi so bili židane volje in prijazna gospodična Mici je tudi meni postregla s prvovrstnim čajem. Toda ura je tekla hitro, čas odhoda je bil tu. Z mojimi smo se domenili, da pridejo drugi dan z vlakom v Boh. Bistrico, kjer ostanejo dva dni; jaz pa pridem čez gore in jih najdem v hotelu Markeš.

Nekaj minut po tretji uri popoldne smo jo mahnil štiri turisti — dva mlada železniška uradnika iz Maribora, starejši gospod iz Ljubljane in jaz — po posušeni, divje raztrgani strugi Bistrice in dospeli do napisa: Tomiškova pot — z vodnikom! »Bom pa jaz za vodnika, čeprav še nikdar nisem hodil tod!«

srečno na Kredarico v Triglavski dom (2515). Prijatelj iz Ljubljane pa je prenočil v Staničevi koči (2332).

Oskrbnik Triglavskega doma, majhen čokat mož, nas je že čakal pri vhodu — menda nas je že slišal od daleč — in nas prijazno sprejel pod streho. V kotu v prostorni sobi je sedela pri dobro obloženi mizi vesela družba — dva visokošolca in dve gospodični — ki so malo prej prišli s Triglava. V drugem kotu sta se razgovarjala bolj na tiho dva Dunajčana — eden se je podpisal v turistovsko knjigo »Spitz« — ki sta nameravala preplezati severno triglavsko steno, ki pa sta morala opustiti svoj nevarni poskus. V lepi, prostorni koči, ki so jo šele malo pred vojsko povečali in moderno uredili, smo imeli dovolj prostora in ker je bilo ponoči precej mrzlo, nas je odela

prijazna oskrbnica s tremi odejami... Ob štirih zjutraj sem se zbudil in še pred peto smo zapustili prijazno kočo. Spustili smo se v sedlo tik pod kočo, nato pa smo začeli plezati po klinih in skalah... Bilo je mrzlo, a lepo jutro. Triglav popolnoma čist, brez vsake meglice. Nekateri klini so bili malo omajani, nekateri so ležali izravnani na tleh, in enega, ki je ležal na v skalo vsekani stopinji, sem vrigel po strmem pobočju, da je z glasnim žvenketom odskakoval od skal in slednjic utihnil v globočini — bal sem se namreč, da se ne bi kdo spoteknil ob njem —. V 50 minutah smo preplezali na vrh, kjer smo našli že dva turista, gosp. nadučitelja iz Predvora, znanega ljubitelja planinskih krasot, in pa nekega posestnika iz Tupalič. Hitro smo se spoznali in ker smo nameravali vsi na Bohinj preko sedmerih jezer, smo se domenili, da gremo skupaj... Čez dobre četrte ure je prišlo za nami zopet deset turistov in tako nas je bilo sedaj kar 15. Tako lepega razgleda menda že dolgo nismo imeli s Triglava kot ravno tisto jutro. Visoke Ture z veličastnim Großglocknerjem smo videli prav razločno — in vsa druga gorovja, visoka in nizka vse daleč na okoli, edino tja doli proti morju nam je gosta megla zastirala razgled. Krasno, nepopisno lepo! Pojdi in poskusi!

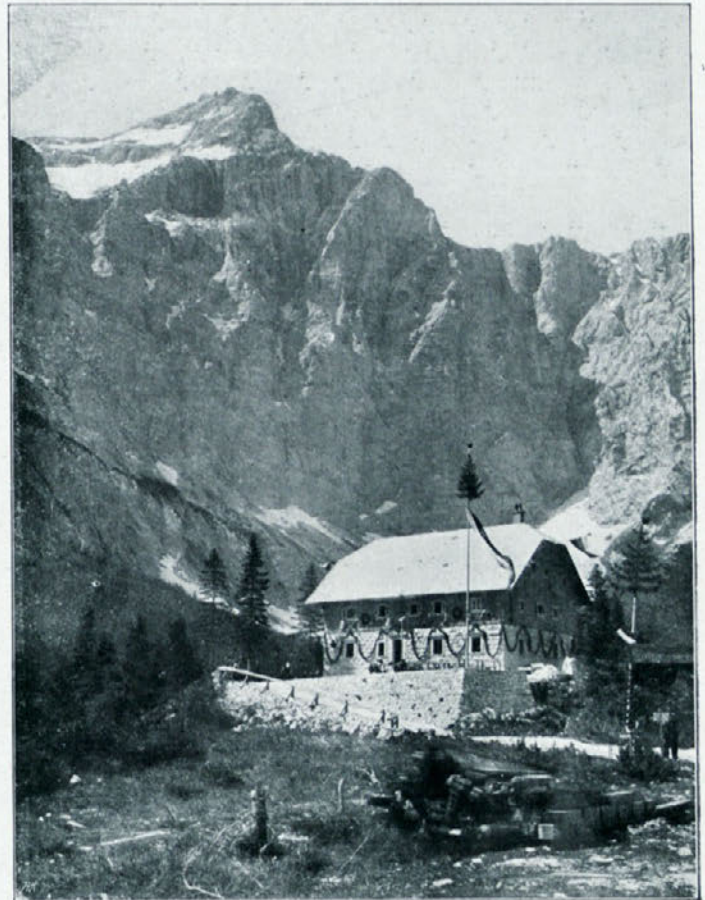
Dobro uro smo ostali na vrhu, potem pa smo se zopet spustili doli — naša dva nova znanca proti Aleksandrovi koči, mi trije pa proti Triglavskemu domu, kjer smo pustili nahrbtnike in naročili oskrbnici, da nam skuha žgancev in mleka. Ravno ko smo prispeli do koč, je prilezel tudi naš sopotnik od prejšnjega dne od Staničeve koč, pustil nahrbtnik na Kredarici in potem plezal sam proti vrhu.

Na Kredarici se nismo dolgo zamudili, hiteli smo proti Aleksandrovi koči, da nam nova znanca ne odideta naprej... In ko smo prišli do krasnega, zidanega poslopja — prej je bila to nemška M. Theresien-Htt. — sta onadva pravkar odhajala. »Tako pridemo za vama!«

V Aleksandrovi koči smo se ustavili le toliko, da smo se vpisali v turistovsko knjigo, popili malo mleka in da sem jaz pritisnil žig od koč na vseh 25 kart, ki so mi jih dali pri Aljaževem domu zaostali turisti. Le gospod nadupravitelj mi ni hotel dati nobene, rekoč: »Če sam ne grem, pa se tudi bahati ne maram...«

Na sedlu Krma ravno nad Velim poljem smo dchiteli gosp. nadučitelja in njegovega tovariša; na Mišeljskem prelazu smo se malo spočili, potem pa smo se obrnili proti jugozapadu in hiteli proti sedmerim jezerom. Krasna peščena in kamenita poljana se je odprla pred nami... Vse samo kamenje, pesek in skalovje, kakor daleč je segalo oko... Pot nas je pripeljala tik do malega, precej posušenega jezera, ki je tretje od severa proti jugu. Drugi so tu malo počili, midva z nadučiteljem pa sva krenila preko skalnate poljane proti drugemu in prvemu jezeru, da poiščeva, ako bova imela srečo, grob tistega ruskega begunca, ki je postal za vojne žrtev dveh slovenskih orožnikov, kakor je pripovedoval pastir, ki ga je našel ustreljenega ob skali in ga potem zakopal... Tri četrte ure sva se zamudila, preiskala vse skale — groba pa menda nisva našla... Pač sva naletela na jugozapadni strani drugega jezera na skalo, na kateri je ležal kot namenoma položen kamen, za skalo pa nekako v podobi križa zloženo kamenje... Ne vem, ali je to tisti grob — kdor ve to natančneje, naj nam pojasni v kakem časopisu — hvaležni mu bomo.

Ko sva se vrnila, smo imeli že enega tovariša več, ki si je medtem pravkar skuhal skromno kosilce. Videli smo že prej precej pred sabo turista, ki jo je urnih korakov pobiral po našem mnenju preveč na levo in ki se je vračal... šel pa je tja le namenoma, da vidi prekrasno panoramo, o kateri mu je pripovedoval star, izkušen turist... Bil je to mlad tehnik, prvovrsten hribolazec in izurjen plezalec. Ko smo dospeli med veselim razgovorjanjem do četrtega jezera — po mojem mnenju najlepšega med sedmerimi — se nam je nudil prekrasen pogled. Jezerce je precej večje, kot prvi trije, napolnjeno z globoko temnozeleno vodo, sredi divne skalnate pokrajine, okoli in okoli pa prvi svetlozeleni macesni, kot da bi nekdo namenoma postavil močocene sveče v skale okoli njega, da mu svetijo... Pri tem nebeskolepem prizoru je vzklil gospod nadučitelj: »Koliko ljudi umre, ne da bi vedeli, koliko krasot nam nudijo naše planine!« Peto jezero izgine tik nad koč pri sedmerih jezerih pod zemljo in teče v šesto, menda največje, ki se nahaja malo pod koč. Prepričan sem, da so

Severna stena Triglava in Aljažev dom.

vsa ta jezera med seboj v tesni podzemeljski zvezi in da voda sedmega, takozvanega »Črnega jezera«, ki sameva med skalovjem uro hoda od koč, pridrvi v vso silo na dan ob strmi in visoki gorski steni — Komarča imenovani — kot prekrasni in veličastni slap Savica. Ko sem pogledal vrhu Komarče preko skalovja v globočino, se mi je skoro zvrtilo v glavi, in ko greš po strmi stezi, ki pelje skoro naravnost navzdol, moraš skoro bolj paziti kot na najnevarnejših mestih na Triglavu. Ko smo prišli precej globoko, smo malo počivali. Tedaj se nam je nudil prizor za božove; prihajala sta po stezi dva nova turista, na-

menjena na Triglav. Eden je bil Slovenec, mornariški častnik ali kaj, drugi pa Hrvat ali Srb, oba v promenadnih oblekah in čevljih za na izprehod. Nista znala ne pota, nista vedela za nobeno kočo; mislila sta, da bosta po tem razdrapanem kamenju lahko hodila tudi ponoči, čeprav ne znata poti, in da bo-

nikamor več!« Ko smo šli proti Zlatoroгу, sem izvedel od narodnega poslanca, ki sem ga srečal, da je kralj Peter umrl. V Zlatoroгу sem se razjezil, ko sem hotel žigosati karte. Najprej sem moral dolgo čakati, da mi je prinesla štampiljko, ko jo mi je pa prinesla, sem pritiskal in pritiskal, pa se ni poznala niti ena črka.

Zvezdna dirka
na Celje
28. avgusta 1921:

Start
kluba „Šoštanj“
v Šoštanju.

Zvezdna dirka
na Celje
28. avgusta 1921:

Umek in Ogrin
(Ilirija)
na cilju.

sta drugo jutro ob solnčnem vzhodu že na vrhu Triglava. Poučili smo ju, kako morata hoditi, eden izmed družbe pa je pristavil hudomušno, ko sta že odšla naprej: »Gebirgsmarine!«

Ko smo dospeli v dno, smo si šli ogledat Savico od blizu. Najmlajši med nami je komaj prisopihal za nami: »Z zadnjimi močmi sem prišel sem, ne morem

V visokih gorskih kočah — celo v stolpu vrh Triglava — vse v tako lepem redu, tu pa — — škandal! Drugi so ostali in prenočili v Zlatoroгу, jaz pa sem plačal in šel sam proti Boh. Bistrici, kamor sem dospel okoli pol 9. ure zvečer po 16urni hoji, ki sem jo prekinil le z manjšimi počitki...

Sportni teden 1921.

KOLESARSKE IN MOTOCIKLIČNE DIRKE.

Letošnje kolesarske in motociklične tekme Sportnega tedna so se vršile na cesti Ljubljana—Št. Vid, ozir. Kranj—Medvode. Obe progi sta za ta namen kaj pripravni in presežata ugodnosti, ki jih nudi dirkališče, imata pa to veliko pomanjkljivost, da — kakor pri nobeni cestni dirki — občinstvo poteka in razvoja dirke ne more zasledovati. Zato imajo cestne dirke samoumevno tudi mnogo manjšo privlačno silo, kakor dirkališčne, kar ni škodljivo le za blagajno, ampak predvsem tudi za propagando sporta in vzgojo k sportu. Kakor hitro bo to mogoče, bo morala Sportna zveza pač stremeti za tem, da prenese vsaj v Sportnem tednu kolesarske dirke na dirkališče, kakor se je to tako izborna obneslo na lanskem

G. Wolf je vozil s povprečno hitrostjo 79:12 km. To seveda daleč zaostaja za svetovnimi rekordi, treba pa je upoštevati, da je vozil on kot vsi drugi na motociklih, ki jih rabijo za vsakdanjo potrebo in niso namenjeni za dirke. Za vozila vsakdanje potrebe pa so gornji rezultati prav povoljni in ne pričajo le o dobrem povprečnem stanju vozil, ampak tudi o dobri kakovosti vozačev.

Proga Kranj—Medvode je za hitrostne dirke kaj pripravna; malo je obljudena, pri tem pa ravna in brez klancev. Tudi križpotij je razmeroma malo. Ker je bila proga vrhu teža izborna zastražena po kolesarjih, je potekla dirka v najlepšem redu in brez vsakega incidenta. Voditelju g. Gorjancu gre v tem oziru vse priznanje. Kot starterja sta fungirala gg. Gorjanc in Debelak, kot časomerca gg. Ogrin in dr. Zupanc. Dirki je prisostvovalo lepo število občinstva, med nimi mnogo ljubljanskih sportnikov. Cesta je bila v dobrem stanju.

Waterpolo-
moštvo
Ljubljanskega
Sportnega kluba:

Medved
Kramaršič
Lukan
Fed. Švigelj
Zd. Švigelj
St. Trnkoczy
D. Trnkoczy

sportnem tednu. Letos pripravnega dirkališča žal ni bilo na razpolago, zato so se morali prireditelji zadovoljiti s cestnima progama.

Tekme so se vršile v nedeljo, 18. t. m. Dopoldne je bila med Kranjem in Medvodami motorna hitrostna dirka, popoldne med Ljubljano in Št. Vidom kolesarske tekme.

Motorna hitrostna dirka je bila pač prva te vrste v Jugoslaviji. Razdalja je znašala 10 km, start je bil pri km 23:5 (Gaštej pri Kranju), cilj pri km 13:5 (Bohinc nad Medvodami). K dirki se je prijavilo 10 motociklistov, tekmovalo jih je od teh 7. Prvenstvo je odnesel g. Wolf na Wandererju. Posamezniki so dosegli te-le uspehe:

1. Wolf, 7 min. 35 sek., Wanderer, 2 cil., 4½ HP.
2. Vrečar 7 m. 59 sek., Motosachoche, 2 c., 5/7 HP.
3. Paternost 8 m. 49²/₅ sek., Indian, 2 cil., 5½ HP.
4. Satler 9 min. 20²/₅ sek., Triumph, 2 cil., 4 HP.
5. Pirnat 9 m. 24¹/₅ sek., Standard, 2 cil., 9/12 HP.
6. Zalokar 9 min. 27 sek., Bianchi, 1 cil., 3 HP.
7. Rebolj 11 min. 24²/₅ sek., Borgo, 1 cil., 4½ HP.

Kolesarske dirke so se vršile isto nedeljo popoldne na cesti med Zg. Šiško in Št. Vidom. Cilj in za večino točk tudi start je bil pri 2 km. Začetek ob 15:30. Udeležba občinstva je bila prav lepa, grajati pa moramo veliko nediscipliniranost gledalcev, kar bi skoro povzročilo prav težko nesrečo. Reditelji bodo morali drugič nastopiti bolj odločno in če treba tudi brezobzirno. Bolje je malo zamere, kakor pa odgovornost za posledice neprevidnosti ali popustljivosti.

Tekma je obsegala štiri točke z naslednjimi rezultati:

Novinci 1 km:

1. Skubic Leop. 1 min. 46²/₅ sek.
2. Prošek I. 1 min. 46³/₅ sek.
3. Kobilca Fr. 1 min. 49 sek.
4. Kancler Vinko 1 min. 52 sek.
5. Peršin I. 1 min. 56 sek.

Glavna dirka 1 km:

1. Šolar Josip 1 min. 58 sek.
2. Umek Ivan 1 min. 28²/₅ sek.

3. Šiškovič A. 1 min. 29 sek.
4. Škrajnar Ant. 1 min. 30 sek.

Juniorji 2 km.:

1. Škrajnar Anton 3 min. 36 sek.
2. Zupan Ervin 3 min. 37 sek.
3. Sotlar Fr. 3 min. 48 sek.
4. Meze Vilko 3 min. 52 sek.

Glavna dirka 10 km:

1. Šolar Josip 18 min. 05 sek.
2. Umek Ivan 18 min. 05¹/₅ sek.
3. Škrajnar Ant. 18 min. 07 sek.
4. Goltjes Adolf 18 min. 08 sek.
5. Šotlar Fr. 18 min. 59 sek.

Doseženi časi so prav zadovoljivi; zlasti lepi so uspehi novincev in juniorjev, ki upravičujejo najboljše nade za razvoj našega kolesarstva.

Olimpijada na Vzhodu.

V času od 29. maja do 5. junija se bo vršila v Šanghaju prva olimpijada Vzhoda. Mesto ima krasen sportni prostor v Horgkew-parku; prostora ima nad 10.000 gledalcev. Vendar se je izkazalo, da je ta prostor premajhen in ni zadostoval ogromni množici ne le Evropejcev, temveč v prvi vrsti domačinov, ki so posejli olimpijske igre.

Tekem so se udeležili po svojih sportnikih vsi narodi Vzhoda, Kitajci, Japonci, Filipinci ter Evropejci vseh narodnosti. Tekmovalcev je bilo okoli 400, kar je zadosti veliko število za vzhodne dežele. Prvenstva so se vršila za vse sportne panoge (nogomet, tenis, lahka atletika, plavanje, veslanje, streljanje, jahanje itd.). Največ zanimanja je vzbudil nogomet, ki je med žoltim narodom silno priljubljen.

LAHKA ATLETIKA.

Uvodne tekme so bile jako obsežne. Za končne, odločilne tekme je bilo kvalificirano 28 Filipincev, 11 Japoncev in 6 Kitajcev. Rezultati so sledeči:

- 100 yardov: Catalon (Fil.) 10 sek. (star irekord);
- 220 yardov: Catalon (Fil.) 23·2 sek.;
- 440 yardov: Lopez (Fil.) 52·8 sek.;
- ½ milje: Okazaki (Jap.) 2 : 3·8 (nov rekord),
- 1 milja: Okazaki (Jap.) 4 : 40 sek. (nov rekord, stari 4 : 52·6);
- 5 milj: Okazaki (Jap.) 26 : 44 (nov rekord);
- 120 yardov zapreke: Malinao (Fil.) 16·6 sek.;
- 220 yardov zapreke: Castillon (Fil.) 26·4 sek.;
- stafeta ½ milje: Filipi 1 : 34·8;
- stafeta 1 miljo: Filipi 3 : 38·6;
- skok v višino: Yan-Chin-hsiono (Kit.) 1·55 m;
- skok v daljavo: Danao (Fil.) 6·72 m (nov rekord);
- met krogle: Nakamura (Jap.) 12·81 m;
- met kopja: Asaoko (Jap.) 47·28 m (nov rekord);
- met diska: Tu-Young-tung (Kit.) 32·33 m,
- skok s palico: Alo (Fil.) 3·36 m (nov rekord);
- petboj: Tu-Young-tang (Kit.) sledeči rezultati:
- skok v daljavo: 7·12 m, disk: 30·96 m, krogla: 10·37 m,
- 1 milja: 5·27 sek., 220 yardov: 24 sek., skupno 410 točk;

deseterboj: Taturan (Fil.) z 775 točkami;
maratonski tek: Hasegava (Jap.) 2 : 37 : 46·8.

PLAVANJE.

50 yardov prosti stil: Abrio (Fil.) 28·2 sek.;

100 yardov hrbtno: Yutoni (Jap.) 1 : 19·3;

440 yardov prosto: Matsuzava (Jap.) 6 : 16;

1 milja prosto: Heneda (Jap.) 27 : 26·8;

220 yardov štafeta: Filipinci 1 : 52·6.

BASE - BALL.

Po težki borbi z Japonsko so končno zmagali Filipinci.

TENIS.

V single- in double-igri gospodov so odnesli zmago Filipinci, ki so postavili izredno močna moštva.

NOGOMET.

Filipinci—Japonci 3 : 1;

Kina—Filipinci 1 : 0;

Kina—Japonci 4 : 0.

Končno izven konkurence Kina—Japonci 1 : 7.

Gdč. Mallory (Američanka), ki je nedavno premagala dosedanjo prvakinjo v tenisu gdč. Lenglen.

Italijanska prvenstva. V Passignanu so se vršila nedavno italijanska prvenstva v plavanju s sledečimi rezultati:

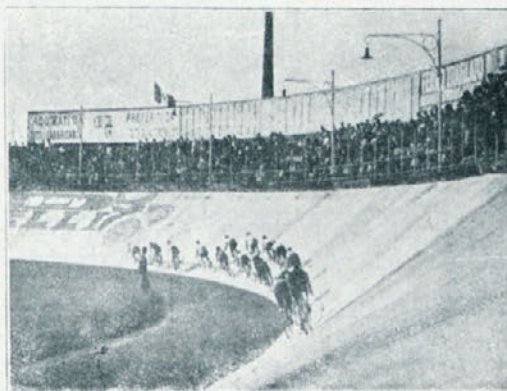
100 m (prosti stil), M. Maffa	1 : 06.2;
400 m (prosti stil), Biach	7 : 22.4;

Kanal la Manche je poskusila preplavati znana Angležinja Mrs. Hamilton. Dasi je plavala skozi 21 ur vztrajno in brez truda, je morala vsled močnega toka in nenadno nastale megle opustiti borbo. Dospela je tik do angleške obale, oddaljena od nje le še za 3 milje. Tekom 21 ur je preplavala 20 milj, to je 32.18 km, Mrs. Hamilton namerava poskus ponoviti in računa na siguren uspeh.

Na 800 m je dosegel Epperjes nov madžarski rekord z 11 : 42.8.

Angleško prvenstvo na 500 yardov, ki je največje prvenstvo v plavanju, je dobil J. G. Hatfield v 6 : 22³/₅ izmed šestih tekmovalcev. Čas zmagovalca zaostaja mnogo za prejšnjimi uspehi, izmed katerih je dosedaj najboljši oni iz l. 1905, s 6 : 07¹/₅.

Pogled na dirkače
v velodromu.

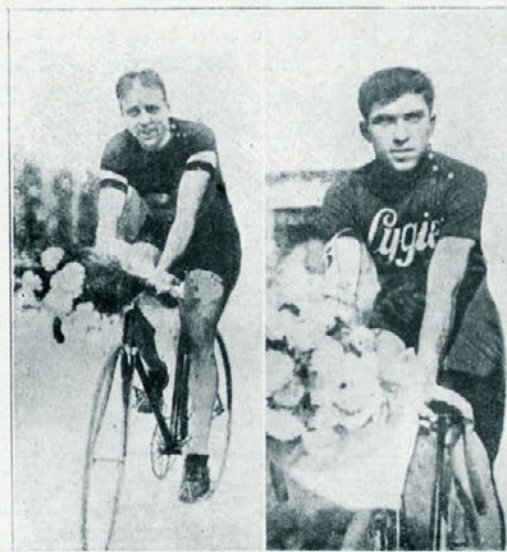
Kolesarske dirke
v velodromu Sempione
(Italija).

Od leve proti desni:

Verri, zmagalec
med
profesionalci.

Carli, zmagalec
med amaterji.

Cost. Girardengo,
slaviti italijanski
kolesarski prvak.

300 m dame, Togich	6 : 19;
1500 m, Tausani	24 : 03.8;
100 m dame, Togich	1 : 41;
100 m hrbtno, Mohovic	1 : 37.4.

Nov švedski rekord na 1000 m je postavil v Stockholmu Arue Borg, ki je preplaval progo v 14 : 19 in popravil stari rekord za 12 sekund.

Waterpolo Belgija—Francija 3 : 0. V Antwerpnu se je te dni vršila deveta reprezentančna tekma med Belgijo in Francijo. Zmagala je prva s 3 : 0.

Švedska prvenstva za l. 1921.: 100 m poljubno, O. Trolle, Malmö, 1 : 05.4 (rekord); 4 × 100 m poljubno, Sp. C., Malmö, 4 : 40 (rekord); 100 m dame, poljubno, 1 : 19.7 (rekord); 200 m dame, poljubno, M. Bratt, 3 : 25.2 (rek.);

200 m, A. Borg, 2 : 51·9; 500 m, A. Borg, 7 : 16; 1500 m, A. Borg, 24 : 49·5; 200 m, prsno, Henning, 3 : 03; 400 m, prsno, Henning, 6 : 29·5; 100 m, hrbtno, Holmström, 1 : 25·1.

Prvenstvo Donave na 5 km je dobil Schilling-Heilbronn v 40 : 56. Izmed dam je zmagala gđc. Heigel v 43 : 01·6.

Madžarska prvenstva so prinesla sledeče uspehe: 400 m, prsno, Wenk, 6 : 48·2; 300 m, prsno, Histek, 4 : 16·4; dame 200 m, Adler, 3 : 34·4; 100 m juniorji, poljubno, Losonczy, 1 : 12·8; štafeta 4 × 70 m, M. S. C., 3 : 26; damska štafeta 4 × 70 m, A. S. V.; 100 m hrbtno, Vahko, 1 : 21; 100 m, prsno, Eperjessy, 1 : 06.

400 m v 5 : 42 je preplaval ob priliki mednarodnega tekmovanja v berlinskem štadionu Heinrich in s tem postavil nov nemški rekord.

Inž. G. Zupanič.

Carpentierov nov nasprotnik. Kakor poročajo iz New Yorka, se bo bil oktobra t. l. Carpentier s Tom Gibbonsom za prvenstvo lahke teže. Carpentier je že lansko leto premagal ameriškega prvaka lahke teže Lewinskega in si prisvaja sedaj naslov svetovnega prvaka v tej kategoriji.

Carl Thompson je pretekel 120 yardov z zaprekami v 14²/₅ sek. in tako postavil nov svetovni rekord.

XXVII. Grand Prix Roosevelt, organiziran po Ralingklubu v Parizu na 3 milje (4827 m), je dobil znani Nurmi v 14 : 34 (dosedanji rekord 14 : 38²/₅).

Amerikanska univerzna prvenstva so prinesla sledeče uspehe: 100 yardov Kirksey 10 sek.; 220 yardov Allen Woodring 21·4 sek.; 440 yardov Hendrikson 49 sek.; 880 yardov Eby 1 : 55; 1 milja Cornelly 4 : 17 : 2; skok v višino Laudon in Müller 1·90; skok v daljavo Gourdin 7·27 m; skok s palico Harwood, Norris in Browne 3·66 m.

Airikanec Rudd je zmagal pri lahkoatletičnem mitingu v Parizu v teku na 800 m z 1 : 53 : 3. To je najboljši čas, ki se je dosegel na kontinentu z izjemo olimpijade. Pri istem tekmovanju je skočil Šved Patterson v daljavo 7·01 m.

V teku na 2000 m je dosegel znani Nurmi nov svetovni rekord s 5 : 28 : 8 (stari rekord je imel Šved Zander s 5 : 30 : 4). Švedski sportni listi poročajo, da je Nurmi v taki formi, da bo tolkel vse dosedanje rekorde od 1 do 10 milj.

V mednarodni lahkoatletični konkurenci med Švico in Francijo je zmagala proti pričakovanju Švica z 68 : 58 točkami. Švicarji so zmagali v petih kategorijah, Francija v treh.

Nov avstrijski rekord v teku na 1000 m je postavil Friebe z 2 : 27·4 (stari rekord 2 : 38·4).

V stockholmskem štadionu je pretekel znani Šved Bachmann v 1 uri 18·518 km in s tem prekosil najboljši dosedanji švedski uspeh skoro za 300 m.

PRVENSTVENE NOGOMETNE TEKME I. RAZREDA.

Ilirija—Šparta 5 : 3 (1 : 2).

Obadva kluba sta postavila svoji kompletni prvi moštvi, zavedajoč se, da je to najbrže že odločilna tekma za ljubljansko prvenstvo. Takoj v začetku je bilo opaziti malo premoč Ilirije, katero so zelo omogočili njeni dobri krilci. Po mnogih obojestranskih brezuspešnih napadih doseže Ilirija v 18. minuti po Plešu prvi gol, kateri rezultat pa Šparta že v 21. minuti po Učaku s strelom v daljavi 20 m zopet izenači. Istega bi zamožl Pelan ob nekoliko večji požrtvovalnosti in pazljivosti obraniti. V 31. minuti zabije Šparta po Žargaju II. drugi gol, nakar do pavze ni sprememb.

V začetku drugega polčasa prične Ilirija z vso silo oblegati Špartin gol ter zabije v 19 minutah še štiri goale. (Pleš 2, Seger 2.) Od dveh 11metrovk, katere strelja Seger, je našla samo ena pot v mrežo, drugo brani hvalevredno vratar Skrbinšek. Šparta se posreči v 20. minuti po močnem šibu branilca Bregarja I. prodreti Ilirsko obrambo, kar izrabí Žargaj II. in zabije tretji gol.

Nadalje je popolnoma odprta igra s hitro menjajočimi se napadi. V Šparti je zelo ugajal centerforvard Učak, ki pa je moral v zadnjih 10 minutah vsled izpahnjenja leve nože zapustiti igrišče.

Igra je bila vseskozi fair ter je občinstvo zlasti vsled zelo mirnega zadržanja igralcev Ilirije kakor Šparte v vsakem oziru zadovoljila. Pričakovati je, da bo Šparta v očitnem njenemu velikemu letošnjemu napredku v prihodnji sezoni zelo opasen konkurent za prvenstvo. Igro je vodil kot sodnik popolnoma nepristransko g. Jerala.

Gorsko prvenstvo Semmeringa na 10 km je dobil Anton Komenda v 27 : 55. V tej klasični dirki, ki se vozi redno vsako leto od leta 1886. dalje, je postavil rekord svoječasno Anton Šolar s 25 : 15·2.

Dirke okoli Budimpešte so prinesle Madžarom mnogo razočaranja. Na tandemu sta zmagala Dunajčana Puhner in Peresson. 10 km je dobil Genes v 16 : 48, 5000 m z motornim vodstvom pa Jugoslovan Janković.

Nov svetovni rekord je postavil Italijan Bolzoni na dirkališču v Paviji. V 2 urah je prevozil 78·277 km in prekosil dosedanji rekord za 1 km 936 m 50 cm.

Cestno dirko Semmering—Gradec na 100 km je dobil Josef Böheim v 3 : 31 : 38·4.

Prvenstvo Švedske na 10 km je dobil Bjurberg v 18 : 13·4, na 100 km pa Malm v 3 : 18 : 25·5.

Švicarsko prvenstvo na dirkališču na 50 km je ponovno dobil Sutler v 42:16:5.

Dunajsko gorsko prvenstvo na Exelbergu je dobil v rekordnem času Artur Töpfer v 11:35:8. Proga je dolga 4·2 km.

Okoli Monakovega na progi 170 km je zmagal lanski prvak, znani nemški dirkač J. Kokoll v 5:41:40.

Meniga v Gradcu. Na mednarodni kolesarski in motociklistični dirki je zopet zmagal stari Meniga. V prvi dirki na 2100 m je prišel drugi v 3:21·1 (za 2 sekundi za prvakom Reischlom). Na 3500 m je zmagal s 6:16·5, istotako v vožnji z motornim vodstvom na 25 km v 26:20·1.

Praga—Olomuc, 265 km, je dobil Proda v 10:01:58.

Triptyki Češkoslovaškega kluba avtomobilistov v Pragi.

Češkoslovaško ministrstvo financ je sporazumno s čsl. ministrstvom notranjih zadev dalo čsl. klubu avtomobilistov v Pragi izključno pravico izdajati za potni promet z avtomobili in motornimi kolesi triptyke k prostemu začasnemu vstopu na carinsko ozemlje češkoslovaške republike. Dovoljen je torej prost vstop z motornimi vozili brez polaganja kavcij za carino in luksuzni davek, ako predloži stranka obmejnemu carinskemu uradu pravilno izgotovljen triptyk, za predpisane pristojbine.

Pri avtomobilih znaša carina 45% vrednosti avtomobila in luksuzni davek 12% vrednosti avtomobila. Carina za motorna kolesa znaša 12 čsl. kron za vsak kilogram težine motorja (ako stranka iz kateregakoli vzroka ne skrbi za to, da se lahko ugotovi težina motorja, n. pr. na ta način, da razloži motor iz vozila, računa carinski urad s težino 50 kg), torej za motor maksimalno 600 čsl. K, za ostalo kolo brez motorja 345 čsl. K, skupno 945 čsl. K, in luksuzni davek 12% vrednosti motornega kolesa »loco Praha«.

Triptyki so veljavni tri mesece od dneva izgotovitve in treba jih je izpolniti v češkem, slovaškem ali francoskem jeziku.

Čsl. klub avtomobilistov v Pragi je sklenil z nemškim klubom »Automobil-Klub von Deutschland« v Berlinu in z avstrijskim klubom »Österreichischer Automobil-Klub« na Dunaju vzaemno pogodbo glede izdajanja triptykov, tako da je promet z avtomobili med Češkoslovaško in imenovanimi državama na ta način jako olajšan. — Upajmo, da se posreči tudi našemu »Jugoslovanskemu avtomobilskemu klubu« v Ljubljani, da doseže od naše vlade iste olajšave.

Vožnja z avtomobili preko mej češkoslovaške republike je vsled naredbe ministrstva notranjih zadev dovoljena le po sledečih cestah:

na Češkem: Suchdol, Hor. Dvořiště, Železná Ruda, Folmava, Wies, Voitersreuth, Gottesgab, Cinvald, Sněžník (Schneeberg), Varnsdorf VII., Kohoutkovic (Königshan), Hrádek (Grottau) in Náchod;

na Moravskem: Slavonice-Fratres, Znojmo—Hnánice—Retz, Jaroslavice—Zwingendorf, Havlín—Láva, Poštorna

Cáhnov, Znojmo—Chvalkovice—Hat—Haugsdorf, Mikulov Drassenhofen;

v Šleziji: Suchomlaty (Zuckmantel)—Hlucholaz (Ziegenhals), Opava—Krňov preko Petřovice v Hlubčice (Leobschitz), Opava—Hoštice preko Něm. Kravář v Chuchelno;

na Slovaškem: Uherská Ves—Angern, Bratislava—Berg—Wien, Bratislava—Kopčany—Rób, Komárno—Budapešt, Lučenec—Sahy—Budapešt, Asztély, Nevetlenfalu—Satu Mare, Marmarošská Sihot—Tiačevo, Trstená—Suchá Hora—Krakov, Orlov—Tarnov, Mezilaborce—Přemyšl.

* * *

Pri velikih avtomobilnih dirkah na danskem otoku Fano je prevozil »Fiat« 1 km v 21 sekundah in s tem zboljšal stari rekord za 4·6 sek.

Med dirkalnim avtomobilom in motornim kolesom se je vršila v Angliji nedavno jako napeta dirka. Ob priliki mitinga v Westcliffsu sta morala h koncu dirkati najhitrejši avto in najboljšo motorno kolo. Start je bil stoječ. Motor Indian-kolesa pa ni prišel zadosti hitro v tek, tako da je imel avto pod vodstvom kapitana Duffa 136 m na dobrem, preden je sploh motorno kolo startalo. Po ostrem boju v tempu 145 km na uro je končno zmagal avto.

Postanek derbyja. Earl of Derby (grof Derby), ki je bil v zadnjih desetletjih osemnajstega stoletja največja osebnost v angleškem konjskem sportu, je ustanovitelj po njem imenovane dirke derby, ki je bila pozneje najbolj važna dirka Anglije in generalna preskušnja vseh plemenskih polnokrvnih konj. Prva dirka, imenovana »The Derby Stakes«, se je vršila že l. 1780. Prijavljenih je bilo 36 konj, dirkalo pa jih je le 9. Prvotna distanca je bila 1600 m, pozneje 2400 m.

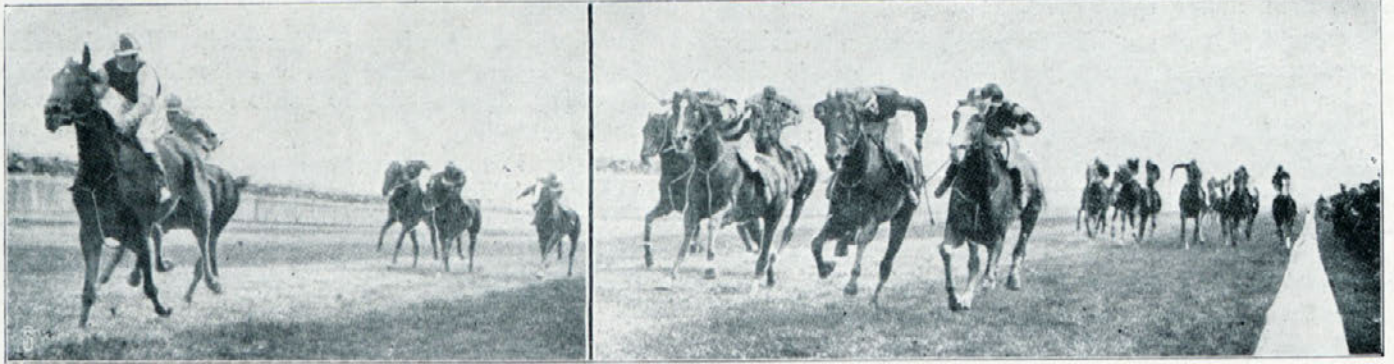
Največ žokejev na svetu ima dosedaj Nemčija in sicer po številu 267. Celotna Anglija in Francija zaostajata za tem številom.

Prodani konji. Znani žrebec Monastir II., kakor tudi plemenski kobili Kedely in Sürmchen so bili prodani. Kupilo jih je naše poljedelsko ministrstvo.

Dva nepremagljiva dirkača Nemčije sta triletni Ordensjäger, ki je dobil 8 dirk, in petletna Fustanella, ki ima 7 zmag.

Najdražja enoletna konja na letošnjih sejmih v Nemčiji sta bila potomca Csardasa, in sicer žrebec Songwy, ki je bil prodan za 142.000 mark, in kobila Elsa II. v vrednosti 106.000 mark.

Novi rekordí. Pred kratkim smo poročali, da je dosegel znani jugoslovanski dirkač Baka na 2100 m nov rekord z 1:20·6. To pa ni edini najboljši uspeh, ki so ga letos postavili v Badnu. Tako je zboljšala »Ljubka« rekord avstrijskih triletnih dirkačev na 2060 m z 1:26·6. (Stari rekord iz l. 1909., ki ga je postavila Aufwieglerin, je znašal 1:26·7.) Končno je dosegla Lilly rekord petletnih kobil z 1:23·6 na 2560 m. (Stari rekord iz l. 1910 »Indian« z 1:23·8.)

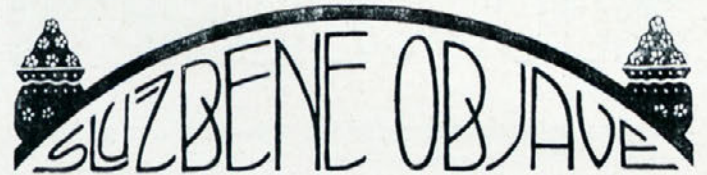
Slovite angleške konjske dirke v Yorku: dva finisha z letošnjih dirk.

Mlle. Lenglen poražena. Francoska prvakinja v tenisu Mlle. Lenglen, ki je dospela k prvenstvu Amerike v New Yorku, je bila poražena od Mrs. Mallory. Utrujena po viharni vožnji je nastopila in izgubila prvi set v 2 : 6. Mlle. Lenglen je nato odstopila. V ameriških sportnih krogih triumfirajo nad to zmagó Amerike nad Francijo, ki je sledila v tako kratkem času zmagó Amerikanca Dempsey-ja nad Carpentierjem v boksanju.

Nemška tenis-prvenstva. V single-igri gospodov je zmagal O. Froitzheim s 6 : 4, 8 : 6 proti Kleinschrothu. Prvenstvo dam v single-igri je dobila ga. Friedleben z 9 : 7, 6 : 1 proti gdč. Uhl. Double-igro je dobil par Schomburgh-Grandi, mixed-double pa Schomburgh.

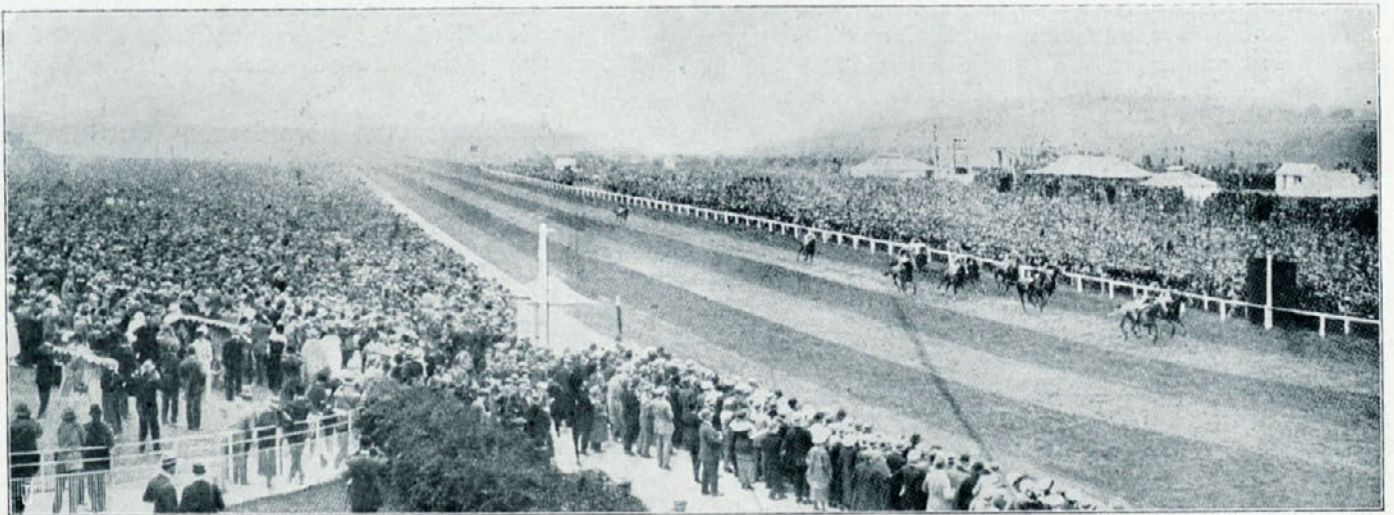
Nizozemska-Belgija. Tenis-turnir med obema državama je končal z zmagó Nizozemske, ki je imela 477 iger, 57 setov, 16 točk, medtem ko je dobila Belgija le 408 iger, 36 setov in 8 točk.

Dosedanji predsednik Sportne zveze g. podp. Ravnihar je odložil svojo funkcijo. Odstopil je obenem tudi kot predsednik Slov. dirkalnega kluba.

RAZNO

Opozarjamo na zanimiv sesavek »Na Triglavu«, ki ga priobčujemo v današnji številki izpod peresa našega znanega turističnega pisatelja. Lepe slike k članku nam je iz prijaznosti stavil na razpolago »Tourist-Office«

Slika z ene letošnjih konjskih dirk v Yorku (nad 200.000 gledalcev).